

in&out

Poslovni dnevnik
Broj 15 / BESPLATAN PREMIERAK

MORGAN SPURLOCK
Zločesti kralj dokumentaraca

OSIJEK
Nova gurmanska destinacija

HRVATSKE
PRODUCENTICE
007

TANJA AČIMOVIĆ
MARINA ANDREE ŠKOP
DANA BUDISAVLJEVIĆ
ANITA JUKA
ANKICA JURIĆ TILIĆ
DARIJA KULENOVIĆ GUDAN
OLINKA VIŠTICA

Moda
Sva lica ODIJELA:
klasika+kravata+boja

VEDRANA ERGIĆ

Izvan zadanih okvira

Izvan zadanih okvira

Vedranu Ergić, poznatu zagrebačku arhitekticu, ni privatno ni poslovno ne zanimaju trendovi koje nameće potrošačko društvo. Svoj posao doživljava kao stalni izazov... koji ju privlači i (veseli) iz dana u dan

PIŠE: MAJDA ŽUJO/VLM
FOTOGRAFIJE: DECKER I KUTIĆ

Za Vedranu Ergić, zagrebačku arhitekticu i vlasnicu projektantskog studija Jedanjedan arhitektura, baviti se arhitekturom znači raditi posao koji voli, koji je privlači i predstavlja konstantan izazov. "To je posao koji promišljam svaki dan, koji osjećam kompletno i koji mi predstavlja radost stvaranja. Ja svoj posao živim", dodaje. Taj se "osjećaj" spontano rodio još u djetinjstvu jer je već tada na neki specifičan način osjećala ambijente, gradove i kuće. Čitala je knjige koje tada, kako kaže, možda nisu bile primjerene njezinu znanju, ali su je neodoljivo privlačile. Kada se u gimnaziji "potvrdilo" da joj je najdraži predmet povijest umjetnosti (na kojoj se mnogo govorilo o arhitekturi), osjećaj iz djetinjstva pretvorio se u konkretnu želju: da baš arhitektura bude nešto čime se želi baviti. Iako je mnogi percipiraju kao osobu koja kotira visoko na ljestvici kada se ocjenjuju trendovi (i privatno i profesionalno), ona će samopouzdanu reći da "ne zna" kakvi su trenutni trendovi u arhitekturi, odnosno da se trendovima (i inače) ne bavi. "Ne zanimaju me žanrovska pravila ni modni dik-tati, kao ni slične efemerne pojave. Alergična sam na riječ trend. Nameću nam se neke vrijednosti kojima bismo

Arhitektura mora biti trajna, a ne trendovska. Ona nije komad odjeće koju kupim i iduće sezone odbacim

”

se morali prilagoditi. Arhitektura mora biti trajna, a ne trendovska. Ona nije kao komad odjeće koju kupim danas, a iduće sezone je mogu baciti. Ono što je aktualno u arhitekturi tiče se puno dužeg razdoblja i ne bismo ga mogli nazvati trendom. Meni je trendovski nešto što je površno, a ono što je u arhitekturi vrijedno, izdrži zub vremena", smatra Vedrana.

Kako biste opisali svoj stil?

Moj stil opisuju kao specifičan, prepoznatljiv i autorski autentičan. Moji se prostori, ljudima koji nisu iz struke, na prvi pogled mogu bitno razlikovati, ali kada se malo dublje zaroni u analizu, moja intervencija se čita kao prostorna intervencija. Dekor i ostale stvari koje su nekome zanimljive na prvi pogled za mene su potpuno efemerne i na njima ne gradim koncept. Koncept gradim na organizaciji nekog prostora i na dubokom ispitivanju mogućnosti unutar zadanih okvira. Pokušavam očistiti prostor od nepotrebnog i u njemu stvoriti nove prostorne odnose koji utječu i na funkcionalnost i na atmosferu. Onda u njemu stvaram svoj rukopis koji se realizira uz primjenu određenih materijala ili upotrebu određenih predmeta. Moja arhitektura nije dekorativna. Ona ne znači da uđem u prostor i odaberem boju zida i kažem koji bi namještaj u njemu bio prikladan. Moja prava uloga je redefiniranje prostornih odnosa kojih ljudi nisu svjesni. Najviše

Opčinjena sam arhitekturom i razdobljem modernističkog pokreta općenito, a posebno programom The Case Study House

”

kod prostora koji ima određen potencijal otkrijem trostruko veći.

Koliko vam klijenti daju slobode u projektiranju njihova prostora?

Za mene je apsorpcija klijentovih želja neizbježna. Želim da oni definiraju sve smjernice koje se tiču njihova budućeg funkcioniranja u tom prostoru, pa čak i estetskih želja. Katkad, ako to prelazi granice mojih principa, kažem hvala i objasnim da nisam pravi odabir za njih, jer mislim da arhitekt mora uvažavati način na koji klijent živi ili radi u nekom prostoru. Ne doživljam sebe kao nekoga tko na to može utjecati, ali smatram da je moj zadatak te želje nadograditi. Uloga arhitekta je da ne prihvati sve zdravo za gotovo, već da na funkcionalističkom nivou sugerira napredak. Ljudi i ne znaju koje su sve mogućnosti organizacije života i prostora u odnosu na one koje sami prakticiraju. Zato većina sa zadovoljstvom prihvati tu nadogradnju koja uvažava njegove temeljne principe, ali donosi poboljšanje. Što se tiče estetike i autorskog rukopisa, očekujem da mi klijent dođe s nekom sklonošću prema mom rukopisu. Taj prepoznatljivi stil nije doslovan i uvijek isti, nije nešto što se ponavlja očigledno.

Što vaši klijenti danas žele?

Ako žele da im projektiram prostor, odlučuju se za rješenja koja nisu trendovska, koja imaju dugovječan koncept u kojem se bavim prije svega prostorom, ne samo dekoracijom. Žele prostor koji je suzdržan, koji je elegantan, koji nije nametljiv. Ono što klijent mora definirati jesu funkcionalne odrednice. On mora imati svoje zahtjeve, a u mom rukopisu treba prepoznati ambijent koji mu se sviđa i koji je prihvatljiv njegovu svjetonazoru. Ne pristajem na to da mi klijent dođe s ključevima kuće i kaže da napravim što mislim

da je najbolje. To je utopija. Ja moram raditi u skladu s nečijim potrebama, u kontekstu nečega, ne mogu raditi hipotetski. Ima situacija u kojima se meni daje velika sloboda, ali bez bazične personalizacije bi bilo potpuno neozbiljno raditi. Klijentu ne mogu nametnuti sve komponente arhitektonskog programa, ali mu mogu sugerirati nadogradnju programa i vizualni identitet.

Preferiraju li se više funkcionalnost ili estetika?

Ne zanima me arhitektura koja nije funkcionalna. Ali ona ne smije ni u drugoj krajnosti biti orijentirana samo na estetiku. To bi bio besmisleno. Mi moramo moći funkcionirati u nekoj arhitekturi. Ja mogu reći da u nekim situacijama jedan od ta dva kriterija može prevladati na štetu onoga drugog, no to je pitanje kompromisa. Spremna sam možda u nekim segmentima snositi posljedice i biti žrtvom određenih intervencija, ali vještina je u balansu između te dvije komponente.

Što nikada ne biste pristali raditi?

Ne bih nikada radila ono što nije u skladu s vremenskim okvirom u kojem živimo. Nikada ne bih radila repliku nekog razdoblja kojem ne pripadam, imitaciju nečega što već postoji. Mnogo je toga što ne bih radila. Imam autentičan autorski rukopis i stojim iza svakoga svog rada. Ne mogu se zamisliti kao osoba koja pruža samo tehničke usluge.

OSOBNNA KARTA

Kako se najbolje opušate?

Imam dijete, a dijete je uvijek izvor nepresušne energije, inspiracije i nekih novih svjetova.

Često hvale vaš stil odijevanja, kako gledate na to?

Često me ljudi koji su insajderi u modi ističu kao primjer stila ili kao primjer osobe koja ne slijedi trendove, nego ima svoj stil. To je stil koji je izvan trendova i izvan nekih zadanih okvira. Ali stavljati se u kontekst zamijećenih kod onih koji prate kako netko izgleda automatski vas opet svrstava u neku potrošačku kategoriju, a to nisam. Mislim da moj stil života i poimanja vizualnog određuje sve – kriterije za posao i moj izgled. Isto kao u arhitekturi, ni u modi me ne zanimaju žanrovska pravila, ni modni diktati ni slične efemerne pojave koje nameće potrošačko društvo.

Pratite li modu? Tko vam od dizajnera najviše stilski odgovara?

Ne bih se odlučila za neko ime, ali od 80-ih nadalje to bi bili Japanci, 90-ih nadalje Belgijanci i nekoliko drugih autora.

RECENTNI PROJEKTI

Otkad je na čelu svog projektantskog studija realizirala je niz projekata obiteljskih kuća i stanova (lijevo dole), interijera odvjetničkih ureda (u sredini), poslovnih prostora kao što je prostor Adris grupe u Zagrebu (desno dole)

Moj stil je specifičan, prepoznatljiv i autorski autentičan

Volite li eksperimentirati?

Volim, ali ne na nekom banalnom nivou. Volim eksperimentirati istražujući maksimalan potencijal nekog prostora, s materijalima primijenjenim u drugom kontekstu od uobičajenog, novim tehnološkim rješenjima, a najviše u smislu poveznica između elemenata međusobno i konteksta u kojem se nalaze. U arhitekturi su međusobne veze jako važne, veze između prostora, zidova i prostora, elemenata u prostoru, materijala međusobno... radi se o nizu isprepletenih odnosa koje je *laiku* teško dešifrirati jer ih uglavnom doživljava kroz atmosferu, sintetski.

Kakva je situacija u struci?

Općenito gledajući arhitektonsku struku situacija je vrlo teška. U privatnom sektoru investicije su smanjene, a u sektoru pravnih osoba, odnosno korporacija gotovo ugašene. Grad i država kao investitori su gotovo bez ikakvih sredstava. Kada su privatne investicije u pitanju, postoji jako mali postotak ljudi (u cijelom svijetu) koji ozbiljno investira u stanovanje. Drugo su savjeti koje ljudi traže, ali kapitalne investicije koje inicira privatni klijent su i izvan kriznih vremena male.

Koji je razlog tome?

Kultura življenja ili nedostatak novca. Nekome je to jednostavno nepotrebno u životu, a dijelu onih koji to žele nažalost nije dostupno.

Dobitnica ste i mnogih nagrada. Koliko vam znače te nagrade?

Strukovne nagrade su uvijek dobrodošle i važne. Drago mi je da ljudi iz struke na isti način iščitavaju ono čime se bavim. Isto tako mi je velika nagrada kada mi klijent dođe drugi put. Ako dođe u priliku ponovo investirati, klijent se većinom vrati, i to je također mjerilo vrijednosti.

Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiracija je jako čudna stvar. Inspiri-

rati me može komad željeza, pogled na neku stolicu iz 1945. koju je dizajnirao Charles Eames, ili pak putovanje na kojem doživim autentičnu arhitekturu neke zemlje, od Skandinavije do Dalekog istoka. U mom području je toliko izvorišta inspiracije i ona se događa 24 sata na dan.

Na kojim projektima sada radite?

Trenutno radim na nizu privatnih projekata uglavnom vezanih za stanovanje, a upravo kreće u realizaciju adaptacija poslovne zgrade Adris grupe u Rovinju prema mom projektu. Paralelno pratim realizacije i pripremam više projekata za privatne klijente, od interijera preko obiteljskih kuća do intervencija na zaštićenim objektima i sl. U posljednjih četiri-pet godina realizirala sam niz projekata interijera obiteljskih kuća i stanova, nekoliko projekata interijera za odvjetničke urede, poslovne prostore Adris grupe u Zagrebu, redizajn upravne zgrade i korporativni identitet Podravke itd.

Jeste li radoholičar?

Puno radim, ali nisam radoholičar, to je bolest. No ne prestajem misliti o njemu u trenutku kad zatvorim vrata ureda. Ne bježim na posao da bih pobjegla od nekih drugih problema. Teško mi je odrediti granicu gdje prestaje posao, a gdje počinje uživanje kada ja uživam u svom poslu.

Kada biste mogli živjeti u nekom stilskom razdoblju, koje bi to bilo?

Opčinjena sam arhitekturom i razdobljem modernističkog pokreta općenito, a posebno programom The Case Study House koji se dogodio krajem četrdesetih godina u Americi. Niz tada afirmiranih, arhitektonskih imena istraživalo je moderno stanovanje primijenivši tehnologije iz drugih industrijskih područja, nove materijale i mogućnosti njihove primjene u kontekstu istraživanja novih načina gradnje, radikalno novog stanovanja, odnosa arhitekture i konteksta i slično. Svojim su radom sudjelovali u važnim povijesnim promjenama, njihova su djela velike lekcije za buduću generaciju i predstavljaju ogroman obrat, i u području arhitektonskog djelovanja i u ostalim sferama života u suvremeno oblikovanim prostorima. Taj je pokret formirao i moj arhitektonski svjetonazor.